

Det foreslås ikke, at en bestemt embedsmand, f.eks. skatteinspektøren, skal udpeges til at forestå arbejdet. Det står således kommunalbestyrelsen frit for at etablere en kommunal enhedsforvaltning eller i øvrigt at lade den pågældende person beskæftige sig med andre kommunale arbejdsopgaver. Tilsvarende gælder for det personale, der engageres til at bistå den ansvarshavende person.

Til § 2

Efter bestemmelsen skal den kommunale skattemyndighed i den enkelte kommune foretage skatteansættelser af indkomst og formue, herunder skatteansættelse i dødsboer og afsluttende skatteansættelse for afdøde personer, udføre skattemyndighedernes øvrige opgaver i forbindelse med dødsfald, jf. forslagens § 2, nr. 2, samt vurdere fast ejendom efter reglerne i vurderingsloven.

Efter de gældende regler beror kompetencen til at foretage skatteansættelse af indkomst og formue i ligningskommissionerne, og vurderingsrådene har efter reglerne i vurderingsloven kompetencen til at vurdere fast ejendom.

Den gældende skattestyrelseslov indeholder ingen særlige regler om, hvilke skattemyndigheder der foretager skatteansættelse m.v. i dødsboer.

De materielle regler om dødsbopbeskatning findes i kildeskatteloven, der også indeholder regler for skattemyndighedernes øvrige funktioner i forbindelse med dødsfald: Godkendelse af opgørelse efter § 14, stk. 3, værdiansættelse af aktiver efter § 16, stk. 3 og 4, samt beregning af passivposter og bindende forhåndsbesked i dødsboer efter § 33 A.

Ved § 1 i bekendtgørelse nr. 602 af 9. december 1977 om beskatning af dødsboer m.v. er disse beføjelser tillagt ligningskommissionerne. Ved afgørelserne og ved klage herover finder reglerne i skattestyrelsesloven anvendelse, således at klagevejen efter de gældende regler stort set er den samme som for skatteansættelser i øvrigt.

Til § 3

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende skattestyrelseslovs § 3, stk. 1, 2, 4 og 5. § 3, stk. 3 i den gældende lov, hvorefter ligningskommissionerne kan bemyndige skatteadministrationen til at foretage ansættelser på kommissionens vegne, udgår som konsekvens af, at ligningskommissionernes (nu skatteankenævnenes) ansættelseskompetence bortfalder.

Forslagets § 3, stk. 1, bestemmer, at den skattepligtige, der har indgivet selvangivelse, har ret til at fremkomme med en udtalelse til sagen, hvis den kommu-

nale skattemyndighed agter at foretage en ansættelse, der medfører ændring af et eller flere af de beløb, der fremgår af selvangivelsen.

Med forslagets § 3, stk. 2, indføres regler om, at også den skattepligtige, der ikke har indgivet selvangivelse, har krav på underretning om en påtænkt ansættelse og på at få lejlighed til at kommentere denne.

Forslagets § 3, stk. 3, fastslår, at den kommunale skattemyndighed inden for ligningsfristen er berettiget til enten af egen drift eller efter anmodning fra den skattepligtige at genoptage og eventuelt ændre en allerede foretaget ansættelse. Dette gælder dog ikke, hvis sagen er eller har været under behandling ved en anden skattemyndighed.

Bestemmelsen i § 3, stk. 4, svarer til den gældende lovs § 3, stk. 5, og indeholder fristen for de kommunale skattemyndigheders arbejde, ligningsfristen.

Til § 4

Bestemmelsen omhandler vurdering af fast ejendom og fastslår, at de kommunale skattemyndigheder hvert år skal vurdere landets faste ejendomme efter reglerne i vurderingsloven. De kommunale skattemyndigheder skal endvidere gennemføre vurderinger uden for de årlige vurderingsterminer, når dette begæres efter vurderingslovens § 4. I forbindelse med vurderingerne træffer skattemyndighederne afgørelse om fordeling af ansatte værdier og om benyttelse af ejendomme efter vurderingslovens § 33. Bestemmelsen træder i stedet for vurderingslovens § 39, stk. 1.

I stk. 2 foreslås det, at de ejendomsvurderinger, hvor kommunen og dens embedsmænd altid vil være inhabile, f.eks. fordi ejendommen tilhører kommunen, eller fordi kommunen p.g.a. byplanlægning eller lign., herunder i de i vurderingslovens § 4 A nævnte tilfælde (ændring i zonestatus), har en særlig interesse, foretages af den centrale told- og skatteforvaltning. Klage over en sådan vurdering indgives til Landsskatteretten, der bliver eneste klageinstans, jf. forslagets § 18, stk. 7. Kommunen er klageberettiget i disse sager.

Til § 5

Bestemmelsen træder i stedet for vurderingslovens § 4, stk. 4, og fastslår, at anmodning om vurdering efter vurderingslovens § 4 indgives til den kommunale skattemyndighed. De materielle regler om ekstraordinære vurderinger efter § 4 foreslås bevaret i vurderingsloven.